

अभियान

साप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३७ / अंक : ११ / २०७६ असोज १७ ज्येष्ठ शुक्रबार / 4 Oct., 2019 / मूल्य रु. १०/-

कमजोर प्रधानमन्त्री, मन्त्रीहरूले टेईन्

काठमाडौं। प्रधानमन्त्री केपी ओलीले पटक पटक मन्त्रीहरूलाई देखिने गरी जनताका काम गर्न निर्देशन दिए आएका भएपनि जनताले सहज रूपमा सरकारी सेवा सुविधा पाउन सकेका छैनन्। त्यसैरे प्रमाणित हुन्छ दुई तिहाई नजिकाका प्रधानमन्त्री चाहान्छ तर कामा भाषण गर्दा जुन दम्भका साथ बोल्छन् तर भित्र उनेका मन्त्रीहरूले टेईन् भन्ने स्वयम् प्रधानमन्त्रीले बाहिर ल्याउँदै आएका छन्। निकै पहिला प्रधानमन्त्री ओलीले आफूलाई आएका छन्।

»» बाँकी ८ पेजमा

ओलीका अरिंगालले रिजाललाई चिले

काठमाडौं। नेपाली काग्रेसका नेता एवं पूर्वमन्त्री डा. मिनेन्द्र रिजालमाथि सत्ताधारी दल नेपाल कम्प्युनिट पार्टीका कार्यकर्ताहरूले आक्रमणको प्रयास गरेका छन्। नेता रिजाल तनहुँको एक कार्यक्रममा सहभागि हुन गएका बेला उनीमाथि आक्रमणको प्रयास भएको थियो। सत्ताको दुरुपयोग गर्दै नेकपाका कार्यकर्ताहरूले एक पांच अर्को घटना घटाउँदै गएपनि सत्ताधारी दलले आफू ना कार्यकर्ताहरूलाई आक्रमणको नीति त्याग्न सम्झाउन समेत सकेको छैन।

»» बाँकी ८ पेजमा

एनआइसी एसिया बैंकभित्र घोटालै घोटला

काठमाडौं। मारवाडी समुदायले स्थापना गरेको एनआइसी एसिया बैंकभित्र हुने गरेका अस्ट्रेचाहरू विस्तारै खुल्दै गएका छन्। तुलो संख्यामा शेयरधनी रहेका एनआइसी एसिया बैंकका शेयरधनीहरूले बैंकको वार्षिक साधारणसभामा

आफू ना कुराहरू समेत राख्न नपाएपछि उनीहरू आक्रोशित भएका छन्।

बैंकका साधारणसभा असोज १२ गते बोलाइएको थियो। सो सभा करिब ४५ मिनेटमै

समाप्त गरी बैंकका सञ्चालकहरू फरार रहेका थिए। बैंकको आमदानी तुलो संख्यामा देखाएर सेयरधनीहरूलाई खुसी पार्ने प्रयास गरिएपनि वास्तवमा बैंकको अवस्था त्यस्तो छैन। बैंकले लगानी गरेको भन्दा बढी मुनाफा आर्जन गरेको देखाइएको छ। नेपाल

सुन्नते

»» बाँकी ८ पेजमा

सुन्नते दाबी गरेको छ। राष्ट्र बैंकका गर्भनर नेपाली काग्रेस समर्थक भएका र खनियाँसमेत काग्रेस समर्थक भएकाले खनियाले नै राष्ट्र बैंकका पदाधिकारीहरूलाई आफनो प्रभावमा पारी एनआइसी एसिया बैंकको घोटला र

»» बाँकी ८ पेजमा

निर्णय गर्दै दुकुटीमा लुट मच्याउँदै

काठमाडौं। पछिलो समयमा नेपाल कम्प्युनिट पार्टी नेतृत्वको केपी ओली सरकारले न त सुधासनको प्रत्याभूति नै दिन सकेको छ नत परादर्शी शासन व्यवस्था कानुनी राज्यको ग्यारेन्टी, विश्वसीय न्यायप्रणाली नै जनतालाई दिन सकेको छ। अहिलेको संविधान जोगाइराख्ने हो यी नै मूल तत्व हुन्। संविधानले ग्यारेन्टी गरेका कतिपय विषयहरूलाई सत्ताधारी दलकै कार्यकर्ताहरूलाई उल्लंघन हुने गरेको छ। संविधानले प्रयोग विधानको नागरिकहरूलाई विना हातहतियार विधाय विधायक गर्न पाउने, मुलुकभर स्वतन्त्रतापूर्वक हिड्डल गर्न पाउने, बन्द व्यवसाय गर्न पाउने अधिकार दिएपनि पाठिलो समयमा त्यस्ता अधिकारहरू खोस्ने प्रयास भईरहेको छ। सत्ताधारी दलका भातृ संगठनहरूले जनतालाई एक ठाउँबाट अर्को ठाउँमा जान, सभा समेलन गर्न निषेध

गरेका विज्ञप्तिहरू नै जारी गरेका संविधानको उल्लंघन गर्दा समेत ओली सरकार रमिए

»» बाँकी ८ पेजमा

शुभकामना

बडादै २०७६ को उपलक्ष्यमा हाम्रा विज्ञापनदाता शुभेच्छुक, ग्राहकलगायत देश-विदेशमा रहेका सर्वपूर्ण नेपालीहरूमा हार्दिक ठंगलमय शुभकामना।

अभियान सप्ताहिक परिवार

तारीलाई www.abhiyanonline.com.np गा पनि पढ्न सकिन्छ।

महरा काण्ड थप रहस्यमय बन्दै पिडित भनिएकीले नै बोली फेर्दै

प्रहरीलाई आफ्नो साख बचाउने अवसर

काठमाडौं। देशको उच्च पदमा बसेको व्यक्तिहरू आदर्शवान हुन्छन्। उनीहरूको हाउभाउ र व्यक्तिगत आचरण र अभिव्यक्तिलाई सामान्य नागरिकले समेत अनुकरण गर्न सक्छन्। अझ पार्टीगत प्रणालीमा त पार्टीका कार्यकर्ताहरूले आफू ना नेताहरूको आचरणलाई सहज रूपमा स्वीकार गरेका हुन्छन्। पछिलो पटक तत्कालिन माओवादी केन्द्रका भद्र नेताका रूपमा चिनिएका र प्रतिनिधिसभाका सभामुख रहेका काण्डमा मुछिएका छन्। त्यही कारण उनले सभामुख पद समेत गुमाउनु परेको छ भने सांसद पद सम्म गुन्ने अवस्था रहेको छ। विगतमा लामो समयसम्म उनी सत्तामा बसेका थिए। तत्कालिन माओवादी केन्द्र शनिपूर्ण

राजनीतिमा आएपछि सबैभन्दा बढी सत्तामा बसेर सेवा सुविधा लिनेमा महरा नै पर्दछन्।

गत आइतबार साँझ सभामुख महरा संसद सचिवालयको एक कर्मचारीको कोठामा पुग्नु नै महराको लागि दुर्भाग्य भयो। सञ्चारमाध्यममा समाचारहरू प्रकाशित भएपछि सभामुखको सचिवालयले त्यसलाई खण्डन गरेको थियो। तर ती कर्मचारीले नै प्रहरी, महिला संसद र केही सञ्चार माध्यमलाई आफू सभामुख महराबाट बलात्कृत भएको सन्देश प्रवाह गरेपछि महरा संकटमा परेका थिए। समाचारहरू प्रकाशित र प्रसारित भएपछि प्रधानमन्त्री केपी ओलीले सत्य तर्थ के हो? आफूलाई जानकारी गराउन

»» बाँकी ८ पेजमा

www.kumaribank.com

तेपालमै पहिलो पटक बचत एकको सुदृष्टा परिवारको

दम्पतीलाई आकर्षित दृष्टिना
बीमा तथा पूँ शारीरिक
अशक्तता समावेश

परिवर्तलाई १० घातक
रोगहरूका लागि बीमा

परिवर्तलाई औपचारी
उपर्याका बीमा
(अस्पतालमा भर्ना हुनुपर्ने खेड्डमा मात्र)

साक्षरता को लाग्ने परिवारको सुदृष्टाका संदर्भमा
QR Code Scan
जानिन्दै।

कुमारी बैंक लिमिटेड
KUMARI BANK LIMITED
सदैका लागि, सदैका लागि
(नेपाल राष्ट्र बैंकबाट "क" वर्गमा इन्जाज तप प्राप्त संस्था)

Corporate Office:
Phone: 01-4443075-79
Marketing Department: 9851190186
Email Id: marketing@kumaribank.com

Gyanvapi Mosque', Turning into Another Babri Mosque Incident

Mr Kabir

In the Indian general elections of 2019, BJP and National Democratic Alliance (NDA) won huge majority in the Lok Sabha. Hindu majority was mobilized on 'hate Muslim' slogans and 'anti-Pakistan' jargons.

Indian Prime Minister Narendra Modi's extremist party BJP had also got a land sliding triumph in the Indian elections 2014 on the basis of anti-Muslim and anti-Pakistan slogans. Indian election-campaign against Islam, Muslims and Pakistan enabled BJP hardliner Modi to become Indian prime minister. Whereas, the Muslim community in India had felt alienated, frightened and perturbed, as most of them were also effectively disenfranchised.

In this regard, various developments like unprecedented rise of Hindu extremism, persecution of Muslims, assaults on Muslims, including their places of worships and property by the fanatic Hindu mobs, inclusion of Hindu religious books in curriculum, forced conversion of Muslims into Hindus and ban on beef and cow slaughter clearly showed that encouraged by the Hindu fundamentalist groups such as BJP, RSS VHP, Bajrang Dal and Shiv Sena, including other similar parties have been promoting religious and ethnic chauvinism in India by propagating the ideology of 'Hindutva' (Hindu nationalism) which is the genesis of Hindu terrorism.

However, BJP played the same anti-Muslim and anti-Pakistan card to gain votes of a majority of Hindus in the general elections 2019. Therefore, since the Prime Minister Modi returned to power, he has been implementing anti-Muslim and anti-Pakistan agenda with the support of fanatic coalition outfits to further strengthen the ideology of 'Hindutva'.

26 years ago, Indian Constitution which claims India to be a secular state was torn into pieces when on December 6, 1992, a large crowd of Hindu Karsevaks (Volunteers) entirely demolished the 16th-century Babri Masjid (Mosque) in Ayodhya, Uttar Pradesh in a preplanned attempt to reclaim the land known as RAM Janmabhoomi—birthplace of the god.

In a 2005 book, India's former Intelligence Bureau (IB) Joint Director Maloy Krishna Dhar wrote that Babri mosque demolition was "planned 10 months in advance by top leaders of the Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS), BJP/BJP/Sangh Parivar, VHP, Shiv Sena, the Bajrang Dal and the then Prime Minister P.V. Narasimha Rao. Dhar elaborated, "He had drawn up the blueprint of the Hindutva [Hindu nationalism] assault at Ayodhya in December 1992."

However, on December 6, 1992, the RSS and its affiliates organized a rally involving 150,000 VHP and BJP Karsevaks at the site of the mosque. The ceremonies included speeches by BJP leaders such as L.K. Advani, Murli Manohar Joshi and Uma Bharti. During the first few hours of the rally, the crowd began raising militant slogans. A police cordon had been placed around the mosque in preparation for attack. Nevertheless, around noon, a young man managed to slip past the cordon and climb the mosque itself, brandishing a saffron flag. This was seen as a signal by the mob, who then

stormed the structure. The police cordon, vastly outnumbered, fled. The mob set upon the building with axes, hammers, and grappling hooks, and within a few hours, the entire mosque was leveled. Hindu fanatics also destroyed numerous other mosques within the town.

A 2009 report of the inquiry commission clearly identified BJP, RSS and VHP as the organizations responsible for the incident.

Now, another Babri Mosque episode is in the making. In this

extra ordinary attention by the UP government under Hindu extremist Chief Minister Yogi Adityanath.

Reportedly, UP authorities have stepped up the clearing activities and destroyed many old buildings/temples and the area is full of rubble. About 45,000 square feet of land surrounding the temple has been cleared, while demolishing about 300 homes and displacing 600 families in the process. Many local residents have

is an attack on our faith". Varanasi residents also claim that "This corridor is being built by crushing the soul of Kashi".

Apart from destruction of Hindu temples and desecration of Shiv ling places, there is another issue of grave importance, fomenting in the area. There is centuries old Muslim mosque titled the 'Gyanvapi mosque' which is adjacent to Modi's Kashi Vishwanath temple project. Reportedly, some Hindu extremist activists had attempted to bury an idol of bull (Nandi) to claim (on the lines of Babri mosque issue) that the mosque site was a Hindu site, however, they were caught red handed and the issue was hushed up.

Much like the history of the Babri Masjid site, Hindu groups have been continuously claiming rights to the land of the 'Gyanvapi mosque'. In 1936, after disputes with the Hindu residents of the area, Muslims filed a suit in civil court in then Benaras (now Varanasi). In 1937, the court allowed the Muslim to offer prayers and celebrate ritual of the Sufi saint, buried in the courtyard of the mosque.

In 1991, PV Narasimha Rao government passed "the Places of Worship (Special Provisions) Act", which states that all religious sites would be maintained as they were on 15 August 1947. Despite this law, in 1991, RSS activist Somnath Vyas filed a case in a Varanasi civil court, demanding that the mosque site be handed over to the Kashi Vishwanath temple.

As the work for the corridor has accelerated, so has the frequency of incidents related to the Gyanvapi mosque? Not long after the Allahabad high court issued its stay, on October 25, 2018, a government contractor demolished the Chhattadwar Chabutra, the boundary wall on the

north side of the mosque site. The incident caused flare-up among the local residents. Muslims from the area gathered, and protested the administration's decision, stating that it would endanger the mosque.

Meanwhile, the corridor project—ongoing demolition of structures surrounding the mosque site and posed dangers to the mosque, have also prompted the state government to increase the security. Since the demolition of the Babri Masjid, the area (Varanasi) has been also witnessing Hindu-Muslim tension every year and there are imminent chances of an imploding sit with regard the 'Gyanvapi mosque' turning into another Babri Mosque incident like issue as Modi's Kashi Vishwanath corridor has provided Hindu extremist groups a golden opportunity to demolish the mosque.

While Muslim majority-states are honoring Modi with titles and allowing construction of Hindu temples in India, Modi and RSS Hindu extremists are gradually destroying Muslim relies with impunity. The 'Gyanvapi mosque' issue will be eye opener for the Indian Muslims to recalibrate their loyalties with India as "this is Modi's new India where minorities specially the Muslims has no place".

Apathetic attitude of international community towards Modi's muscular policies against the Muslims, including the Kashmiri people is unfortunate and shameful. As the world has been opposed to extremism of all sorts, why the international community is "deaf and dumb" to the exploding Hindu extremism?

It is the right hour that international community must take serious notice of the Modied Hindu fundamentalism, as 'Gyanvapi Mosque' is turning into another Babri Mosque incident.

connection, on the eve of filing nomination papers for Lok Sabha 2019 from Varanasi (Kashi), Uttar Pradesh (UP), Prime Minister Modi had announced to materialize the construction of "Kashi Vishwanath temple or Vishwanath dham" at a cost INR 600 crores. Kashi is the sacred place of Hindus on the embankments of River Ganga, attributed to Shiv god generally represented by "Shiv Ling". The project aims at clearing an area of around 45,000 square metres—create dedicated 50 feet wide pathways. Being the constituency of Modi, the area and the project has been given

also complained that their houses were got vacated or forcibly purchased. To register their dislike, local have started protest activities. Local Hindu priests also seem furious over destruction of their temples and even dare to allege both "Modi and Adityanath" worse than Mughal emperor Aurangzeb.

Swami Avimuktешwaran is the head of the Sri Vidya Math, Varanasi and one of the disciples of Shankaracharya Swaroopanand Saraswati. He has been among the more vociferous opponents of the project. He maintains that "They have destroyed 15 or 20 temples and numerous idols. They had been there since ancient times. It

श्री ललितगुरांस

बहुउद्घयीय सहकारी संस्था लि.

मुख्य कार्यालय: ललितपुर जिल्ला लापु.म.ना. वडा नं. ३. पुल्लोक ।
फोन नं. ५५४६१८०, ५००९०९२, ५००९१०९, ५५३२८५५ फूलपत्ता नं. ५५५४८८१

E-mail: info@shreelalitgurans.coop.np, shreelalitgurans@gmail.com

CELEBRATING 21 YEARS OF SERVICE

Every game. Everything about the game.

सबै एवेल

www.sabaikhel.com

f /sabaikhel

info@sabaikhel.com

@sabaikhel

For Advertisement : sabaikhel@gmail.com

कानूनी व्यवस्थामाथि बलात्कारे बलात्कार

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

देशको कानून व्यवस्थामाथि बलात्कारे बलात्कार देखिन थालेको छ। राजनीतिक सत्ताले राष्ट्रिय सत्ताका हरेक तह र तप्कामा बलात्कार बाहेक केही गरेका छैनन। संविधान कार्यान्वयन होइन, संविधानमाथि समेत सत्ताधारीहरूले बलात्कार गरेका अनेक घटनाहरू हुनथालेका छन्।

नेपाली राजनीतिमा देखिएका दृश्यहरूमा दिनभरि वीपी, रातभरि विलव हुनेहरूको कमी छैन। रातभरि असल मान्छे र रातभरि राक्षस हुनेहरूको पनि कमी रहेन। पार्टीलाई गुटी बनाएर चलाएपछि हुने क्षतिक्षण नै हो, क्षति नै हो। यसको मूल कारण गणतन्त्राई स्वार्थ, सम्पत्ति, सम्पन्नता र एकाधिकारमा खडा गरेपछि गणतन्त्रमा गण गौण हुनपुग्छ। अलिकति विषले पोखरी विषालु बनाइदिन्छ, उत्तरी गणिकाले गणतन्त्रको धोती खोलिदिन्छ।

कम्युनिष्ट, सर्वहारा सर्वहारा भनेर जीवन बिताउनेहरू सतित्व लुठेर कसरी पतित हुनेहरेहेन, नयाँ नेपाल बनाउने सपनालाई कसरी पिपको पोखरीमा परिणत गर्ने रहेछन्, यसका लागि विश्वासित्रिको कठोर तपस्या मेनकाले कसरी भड्ग गरेकी होलिन् भनेर पुराण पल्टाउन जरुरी रहेन।

सभामुख होइन, सभामुखको कालोमुख देखियो असोज १२ गतेको रात। उत्ती कर्मचारीको सारी तान्दा सभामुखको मुहारमा दुर्योधन देखियो, कम्युनिष्टले चलाएको संघीय गणतन्त्र नेपाल अन्धो बढै गएको थियो, धूतराष्ट्रको उदय पो भयो।

कुनै पनि व्यवसाय, पेशा वा समाजसेवामा धर्म र पापको लक्षणरेखा कोरिएको हुन्छ। ती हुन- सिद्धान्तहीन राजनीति, श्रमविहीन सम्पत्ति, विवेकहीन भोगविलाश, चरित्रविहीन शिक्षा, नैतिकताविहीन व्यापार, मानवीयता विहीन विज्ञान र त्यागविहीन पूजा।

नेपाली शासन प्रशासन, कानून व्यवस्थामाथि बलात्कारे बलात्कार देखिन थालेको छ। जो देखिन्छ, त्यो अन्याय, अत्याचार, अमानवीयता, अराजनीति, अनुशासनहीनता, सिद्धान्तविहीनता, चरित्रहीनता, अनैतिकतामात्र देखिन्छ। जब चाहिने कुनै गुण नै छैन भने त्यसलाई कसरी गणतन्त्र मान्ने ? गुलाफ हुन रड होइन, बासना चाहिन्छ भने सर्वमान्य मान्यता छ, नेपाली गणतन्त्र कागजी गुलाफ हो, जसमा पटकै कुनै खालको सुवास छैन। कमल कोइरालाले त्यसै भनेका होइनने- नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी कन्दनी पार्टी बन्दैछ।

बाइबल मान्नेहरूका लागि बाइबलमा लेखिएको छ- मृत्यु नभएसम्म तिमी पसिनाको रोटी खाउ। हाँ त्रिमात्राको लोकोक्ति पनि छ- हर्री नपाउने जाइफल ध्वाउँदो, जो गर्ग खेला उही पर्छ फेला। नेपाली राजनीतिमा जे भइरहेको छ, ठयाकै यही भइरहेको छ। शेक्सपियरले लेखेकै छन् कायरहरू मृत्यु हुनुपूर्व धेरेचोटी मर्छन्। दूला क्रान्ति गरेर आएकाहरूका हातमा सत्ता, शक्ति, प्रभाव त छ तर पटक मरिरहेका छन्। आफूमा भुइँफुट्टा संष्कार विकास गरेपछि मर्ने यसेगरी हो। मनमा संकीर्णयता भरिएपछि आँखामा भौतिकवादी चस्मा लाग्छ, चस्मा जस्तो लगायो उस्तै देखिने हो। त्यसैले जनयुद्ध र

जनआन्दोलनबाट जे जति उपलब्धि हासिल भयो, ती उपलब्धिलाई नेतृत्वले गिलोजिति सबै हलुवा हुन्छ भने साँचोमा ढालेका छन्। जुन सर्वथा गलत हो।

चुट्किला भन्न सक्यो भने वीरवल भइन्छ भन्ने मानसिकताका कारण दुप्पाबाट पलाएकाहरू अहंकारी हुन्छन् भन्ने चलनचल्तीको मान्यतालाई पुष्टि गरिरहेको छ। मान्छेको महिमा, पदको गरिमा, विश्वासको सम्मान, कर्तव्यको वोध नभएकाले परिवर्तनका पहरमा सूर्य उदाएको त हो, यो सूर्यले न्यायोपन दिन सकेन। यो कथित सूर्य त उदायो, राष्ट्रिय जीवनमा उज्यालो छर्न सकेन।

यो सूर्यछोपेहरू आप्यासीलाई अशियार बनाइरहेका छन्, विदेशी ज्वाइलाई बंशीयार। यो सबै रोगको कारण लोकतन्त्रको अनुष्ठानमा नियम नपुऱ्याउनाले हो। जे गरे पनि हुन्छ कसले के गर्नसक्छ भन्ने मानसिकता विकास भएको छ, त्यसैले अर्थ नजान्ने अर्थमन्त्री, कृटनीति नजान्ने परराष्ट्रमन्त्री, आठापासे राष्ट्रपति, दशपासे प्रधानमन्त्री, आसेपासे नाताकुटुम्ब सबै सरकारी ज्वाइसरह लाभका पदमा आसिन हुनपुगेका छन् र तिनले कार्यपालिकालाई मात्र होइन, व्यवस्थापिकालाई समेत सरकारी आदेशमा चल्ने अंडग बनाइदिएका छन्। यसेलाई भनिन्छ, सडल राजनीति। विधि निर्मातालाई ६ करोड दिएर ठेकेदार बनाउने सोच नै कुशासनको जग हो। विधि विग्रिएपछि राष्ट्र लथालिङ्ग हुनु स्वभाविक प्रकृया नै हो।

२०७५ सालमा बेदानन्द भाले मधेश काग्रेस पार्टी खोलेका थिए, लोकतन्त्रमा काजीमान कन्डड्वाले मतवाली पार्टी। हाँग्रो यात्रा अग्रगमनतिर छ कि पश्यगमनतिर ?

हाँग्रो केही नेता अर्नेस्ट हेमिङ्ग्वे बन्न सक्यो। अनेस्ट तिनै व्यक्ति हुन् जसले एउटा प्रतियोगितामा समय हुन्जेल केही गरेनन् र समय घर्कन लाग्दा रातारात काम गरे। उनी पुरस्कृत भएनन्। उनलाई बाबुले सम्भाए- यो असफलता तिम्रो भावी सफलताको सिँटी हुनसक्छ। यो शिक्षालाई पालना गरेका अर्नेस्टले पछि साहित्यमा नोबेल पुरस्कार पाए।

जनयुद्ध र जनआन्दोलनमा सफल भएका नेताहरूले शासन, कानून व्यवस्था मिलाउन निरन्तर असफल भइरहेका छन्।

यो असफलता सफलताको सिँटी हुनसक्छ भनेर तिनलाई सम्भाउने कोही छैन। सर्वसर्वा तर दुहुरा नेताहरूको भीड छ नेपालमा। स्वार्थका लागि मिल्छन्, स्वार्थका लागि दुर्छन्, पृष्ठचन्। स्वार्थबाहेक यिनले केही जानेका छैनन्। राजनीति सेवा हो भन्ने यिनको दिमागमा कहिले पनि घुसेन। राजनीति भनेको बेयरर चेक सम्पेका छन्, जसलाई जसरी पनि भजाउन सकिन्छ भन्ने भाइरस यिनको दिमागमा घुसेको छ। बेलायतमा एउटा घटना अहिले पनि सम्फना गरिन्छ। तरबाबाजीमा निपुण वाल्टर रेलाई एक युवकले लडन ललकान्यो। ठिटासँग के लडनु भनेर रेले यो कथित सूर्य त उदायो, राष्ट्रिय जीवनमा उज्यालो छर्न सकेन।

र एकता, देशभक्ति र जनसेवाको भुइँमा उभिएकै छैनन्, तिनीहरूका छातीमा नेपाल ताराको तक्मा भुण्डिएको देखिन्छ। यो परिवर्तनको कार्यशीलीमाथिको अहं प्रश्न हो।

जनयुद्ध र जनआन्दोलनमा कति मरे, कति अस्तव्यस्त छन्, यसको हिसावकिताव कसैलाई मतलव छैन। जुनसुकै प्रकारको युद्ध होस, युद्ध भनेको राम र रावणको हुन्छ र नाम पनि यिनेको आउँछ। जनयुद्ध र जनआन्दोलन जित्तेहरू राम बन्न सके कि सकेनन् ? मर्यादा नाधेर रामको नाम बद्द नाम गर्नेहरू शासक बनेका छन्, सत्य यही हो र यो सत्य अस्वीकार्य किन भइरहेछ ? समयको प्रश्न छ यिनलाई- नयाँ नेपाल

● ● ●
नेपाली शासन प्रशासन, कानून व्यवस्थामा माथिका सातै धर्मको निर्वहन देखिन्छ, त्यो अन्याय, अत्याचार, अमानवीयता, अराजनीति, अनुशासनहीनता, सिद्धान्तविहीनता, चरित्रहीनता, अनैतिकतामात्र देखिन्छ। जब चाहिने कुनै गुण नै छैन भने त्यसलाई कसरी गणतन्त्र मान्ने ?

● ● ●
थुक्क भनेर अपमानित गयो। वाल्टर रेको जवाफ थियो- तिमीले थुक्कौ, म सजिलै सफा गर्नसक्छु। मेरो तरवार तिम्रो छातीमा घोपीदिँ भने तिमी सजिलै पुछन सक्छु भने आउ लडन। म तैयार छु। युवकले टाउको भुकायो र फक्क्यो। हाँग्रो नेताहरू र त्यो युवक उस्तै लाग्छ। देशको छातीमा बिकृति र बिसंगतिको तरवार घोपिएको छ। त्यसैले भ्रमका खेती गरिरहेका छन्। आपनो काविलता देखाउन सकिरहेका छैनन्। अनेक बिबाद र समाजमा गन्दकी फैलाएर त्यसैमा लुटपुटिइरहेका छन्। मानौ, फोहरका किरालाई फोहर नै मनपर्छ। जनयुद्ध र जनआन्दोलनको मर्म भनेको मिल्छ ? त्यस्तो राजनीति कसरी लोकतन्त्र हुनसक्छ ? सपना स्वर्गको देखाउने काम कृतघनको गर्ने, यो राजनीतिक रोडम्याप हो भिमेद, निषेध थिएन। आज जो नेपालीत्व

बनाउँछु, समुद्धि र शान्ति दिन्छु भन्नेहरूको नतिजा कॉमामात्र हो। कॉडाले देश र जनतालाई घोचिरहेछ, घोञ्चु र पीडा दिनु खोजेको परिवर्तन हो ?

समाज बिकृति छ, देश बिकृति छ। सुन्दर बनाउने जिम्मा लिएपछि जवाफदेहीता त लिनेपर्छ। ०४६ सालमा अर्को परिवर्तन भएको हो। परिवर्तन भएको १३ वर्षमा नेपाल कति सुन्दर भयो त ?

मूल्यांकन गर्ने राजनीतिक शिल्पको हो। नवरसको स्वाद बन्नपर्ने पद्धति विषालु विषालु मनिरहेका छन् जनजनले। नेताहरूले खानुपर्छ, कति खाने कसरी खाने। देश र जनताको ज्याने लिनेगरी खान मिल्छ ? त्यस्तो राजनीति कसरी लोकतन्त्र हुनसक्छ ? सपना स्वर्गको देखाउने काम कृतघनको गर्ने, यो राजनीतिक रोडम्याप हो कि गफाडीको गफ ? विधिको शासन भन्ने

अनि अपराधीको गुँड बनाएर असुरक्षा र अराजकताको श्रृंखलाबद्ध डेलो सल्काउने।

पुराणमा एउटा कथा छ, यसाति ऋषि यति साखिन थिए कि आफ्नो जीवनकालमा गरेका आराम र आनन्द विहारले उनको मन भरिएन। त्यसपछि उनले छोराको बैक पैचो लिएर आफूलाई आनन्दको सागरमा तैन्याए। हाँग्रो दूलासाना पार्टीका नेता, शासक, प्रशासकहरूले राजतन्त्र, हिन्दुर्धर्मामात्र फालेनन्, लोकलज्जासमेत मिल्काएर लोकतन्त्रलाई हाँबजार बनाए, जनताको औंसु र रगतको पोखरीमा रजह

पद्धत्यौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूँदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सरिक्यो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादर भरर एकै पटक मर्न सकौ।

- अमियानवाणी

अभियान

साप्ताहिक

ਸਮਾਫ਼ਕੀਯ

कहाँ छ दुई तिहाईको सरकार

पछिल्लो समयमा देश भ्रष्टाचारले आक्रान्त भएको छ । बैथित बढ्दै गएपनि त्यसलाई रोक्न दुई तिहाई नजिकको नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केपी ओली सरकार असफल सावित भएको छ । अहिले मुलुकमा देखिएको राजनीतिक बैथितिकै कारण प्रत्येक क्षेत्रमा बैथित देखिएको छ । दुई तिहाईको बलियो सरकार भएपनि सरकारले जनताको पक्षमा ठोस काम गर्न सकेको छैन । कर्मचारीतन्त्रमा समेत बैथित देखिएको छ । प्रायः प्रत्येक दिन सरकारी कर्मचारीहरू घुस लिँदाउन्दै अदित्यारदारा पकाऊ पर्ने गरेका छन् । त्यसैले प्रमाणित हुन्छ भ्रष्टाचारको जालो नराप्तोर्संग फैलिएको छ भनेर । प्रधानमन्त्रीले बारम्बार कर्मचारीप्रति दोष थोपरी रहेपनि उनीहरूलाई कानुनी दायरामा ल्याउन सकेका छैनन् । तल्लो तहका कर्मचारीहरूले माथिल्लो तहका व्यक्तिहरूको आर्शिवाद बिना घुस लिन सक्दैनन् तर माथिल्लो तहका कर्मचारीहरू कहिल्यै कानुनी दायरामा आउन नसकेका हुनाले भ्रष्टाचार नियन्त्रण हृत सक्ने सम्भावना देखिएन ।

तेपालीहरूको महात चाडपर्व दशै, तिहार र छठ पर्वको बेला सरकारकै असफलताका कारण महंगी बढेको छ । बजारमा तरकारीको मूल्य तीन सय प्रतिशत बढि भएको छ । कृषकहरूबाट ३०/३५ रुपैयामा खरिद गरिएको तरकारी उपत्यका काठमाडौंमा आधिपुरदा १ सय ५० रुपैयासम्ममा विक्रि वितरण हुने गरेको छ । तरकारीका विचौलियाहरूले गर्दा न त कृषकहरूले आफले उत्पादन गरेको तरकारीको उचित मूल्य पाएका छन् त त उपभोक्ताहरूले तै सर्वसुलभ मूल्यमा तरकारी खान पाएका छन् । विचौलियासँग सरकार भुकेको जस्तो देखिएको छ । कारबाहीको नौटकी गरेपनि बजारमा तरकारीको मूल्य घट्न सकेको छैन । अनुगमन गर्ने निकायका सरकारी कर्मचारीहरू विभिन्न बहानाबाजीलाई देखाएर उम्कने प्रयासमात्र गरिएका छन् । सरकारी कर्मचारीहरूको अनुसार बार्बायाम भएको र पानी धेरै परेको हुनाले उत्पादन तै कम भएर तरकारीको मूल्य बढेको लंगडो तर्क प्रस्तुत गरिरहेका छन् । त्यस्तो तर्कमा कुनै दम छैन । यदि उत्पादन तै कम भएको हो भने कृषकले बढी मूल्य पाउनुपर्दथ्यो तर कृषकले बढी मूल्य होइन अभ कम मूल्यमा आफ्नो उत्पादन बेच्न बाध्य भएका छन् । आखिरी किन ? बैथितिका अनेक रूपहरू देखिएका छन् । त्यस्ता बैथितिहरूलाई रोकन सरकार असक्षम भएकाले अभ बैथिति बढन सक्ने सम्भावना बढेर गएको छ ।

दशैको मुख्यमा व्यापारीहरूले समानको मूल्य अत्याधिक बढाउँदा समेत सरकार मूकदर्शक भएको छ । दसैमा आफ्ना घर फकिने यात्रुहरूले समेत सहज रूपमा बसको टिकट सम्म पाउन सकेका छैनन् । यातायात व्यवसायीहरूको दादागिरीले गर्दा यात्रुहरू पिडित भएपनि सुनुवाई गर्ने निकाय समेत व्यवसायीहरूकै पक्षमा लाग्ने गरेको विगतको इतिहासले देखाउने गरेको छ । यातायात व्यवसायीका कर्मचारीहरूले नै खुल्ला रूपमा कालो बजारीमा बसका टिकटहरू विक्रि गरिरहेका छन् । तस्कर, काला बजारीहरूले खुल्ला रूपमा आफ्ना गतिविधि गर्दा समेत प्रशासनले हस्तक्षेप गर्न नसक्नु भनेको सरकारको असक्षमता र असफलता नै हो । सरकारका रास्ता र नरास्ता कामको दोष प्रधानमन्त्रीलाई नै जान्छ । लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा मन्त्रीहरू भनेका प्रधानमन्त्रीका सहयोगी मात्र हुन् मन्त्रीहरूले गर्ने गरेका कामको जिम्मेवारीको दोष पनि प्रधानमन्त्रीले बोक्नुपर्दछ त्यसैने मन्त्रीहरूलाई सही मार्गमा हिडाउने काम प्रधानमन्त्रीकै हो । मन्त्रीहरूले रास्तो काम गर्न सकेनन् भने प्रधानमन्त्रीले काम गर्न नसक्ने मन्त्रीहरूलाई पदबाट हटाएर योग्य, सक्षम र इमान्दार व्यक्तिहरूलाई मन्त्री बनाउन आवश्यक छ ।

अखिल्यार दुर्योग अनुसन्धान आयोगले समेत सानातिना भ्रष्टाचारीहरूलाई कारबाही गरेपनि ठुला ठुला भ्रष्टाचारीहरूलाई कारबाही गर्ने हिम्मत देखाउन सकेको छैन । संसदीय समितिले वाइडवडी जहाज खरिद काण्डमा घोटला भएको निष्कर्ष निकलदै कानुनी कारबाही गर्न निर्देशन दिएको थियो त्यसैगरी ललिता निवास जग्गा काण्डमा मुछिएका व्यक्तिहरूमाथि अखिल्यारले आजसम्म बयान सम्म लिन सकेको छैन । नीतिगत भ्रष्टाचार गर्नेहरू चाहे प्रधानमन्त्री हुन चाहे मन्त्री, सचिव तै किन नहुन उनीहरूमाथि छानबिन गरी कानुनी दायरामा ल्याउन आवश्यक छ तर सम्बैधानिक निकायहरूमा सत्ताधारी दलहरूले आ-आफ्नु नातागोता र पार्टी समर्थकहरूलाई तै नियुक्त गर्ने गरेकाले त्यस्तो सम्बैधानिक आयोगहरूले जनताले चाहेजस्तो नतिजा दिन सम्बैनन् । त्यसैले त्यस्ता आयोगहरूमा स्वतन्त्र व्यक्ति नियुक्ति गरिनुपर्दछ भन्ने गरिएको हो । साँच्चिकै बैथिति र भ्रष्टाचार रोकन ओली सरकारले चाहेको हो वा छ भने अखिल्यारलाई मन्त्रिपरिषदले गरेका निर्णयहरू समेत छानबिन गर्न पाउने अधिकार दिन सक्नुपर्दछ । इतिहासमै दुई तिहाई नजिकको बलियो सरकार भएपनि ओली सरकारको भण्डै २० महिने कार्यकाल हैर्दा ओली सरकार काममा भन्दा गफमा बढी र पार्टीगत स्वार्थमा मात्र लिप्त भएकाले यस्तो बलियो सरकारले त बैथितिको अन्त्य गर्न सकेन भने अन्य सरकारहरूले के गर्लान् ? भन्ने प्रश्न समेत उभिएको छ । दुई तिहाईको सरकार चाडवाडका बेलामा बृद्धि गरिएको तरकारीको मूल्य त रोक्न सकेन भने अन्य कुरामा सरकारले आफ्नो उपस्थिति जनाएर जनतालाई राहत दिन्छ भन्ने कल्पनासम्म अब जनताले नगरे हुने भएको छ भन्ने हामीले ठानेका छौं ।

महरा काण्डः सानालाई
ऐन ठुलालाई चैन नहोस्

• દેવેન્દ્ર ચુડાલ

devendrachudal@gmail.com

सूचना प्रकाशित गरी सभामुख पद रिक्त रहेको
व्यहोरा जानकारी गराएको छ ।

सरकार र संसदलाई मर्यादित बनाउन मर्यादामा बस्न सभामुखको हैसियतमा रूलिङ

गन सभामुख न बलात्कार काण्डमा मुँछनु भनक
संसदको मात्र नभएर नेपाल र नेपाली जनतावै
बेइज्जती हो । महरालाई निर्वाचित गराएर पठाउने
दाङ्का जनताको समेत बेइज्जती हो । जनता
नै सर्वोसर्व हुन्छ भने लोकतान्त्रिक पद्धतिलाई
महराले ध्वज्जी उडाएका हुनाले उनले सांसदको
पदबाट समेत राजिनामा दिनु उपयुक्त हुनेहो
यदि उनले सांसद पदबाट राजिनामा नदिएको
खण्डमा उनको निर्वाचन क्षेत्रका जनताले नै
राजिनामा माग्नुपर्दछ । सभामुखजस्तो गरिमामय
पदमा बसेका व्यक्तिले एउटी महिलामात्र
बसेको कोठामा बेलुका ७ बजे मादक पदार्थ
बोकेर पुग्नुपर्ने कारण के ? आफू सभामुखबाटै
बलात्कारमा परेको भन्दै प्रहरी र अन्य केही
सांसद र सञ्चार माध्यमलाई जानकारी गराउने
महिलाले २४ घण्टा नवितै आफनो बयान फेर्दै

नाहिल २४ घण्टा नावपद जाप्त्ना बयान करुन
अर्को रहस्यको विषय बनेको छ । ती महिलाले
राती १ बजे नै प्रहरीलाई जानकारी गराएकोमा
किन प्रहरी त्यहाँ पुगेन ? पिंडित महिलाले
फोन गरेपछि प्रहरी त्यहाँ पुगेर घटनास्थलाई
नियन्त्रणमा लिएर प्रभावकारी अनुसन्धान गर्न
चुकेको छ यो प्रहरीको गम्भीर गलती हो
पिंडितले आफूमाथि सभामुख कृष्णबहादुर महराले
दुर्व्यवहार गरेको सूचना दिंदा प्रहरी घटनास्थलमा
समयमै नपुगेर घटनालाई सामान्य बनाउनका
लागि परेको जस्तो देखिएकोले सम्बन्धित क्षेत्रका
प्रहरीहरूमाथि समेत कारबाही हुनु आवश्यक छ
कानुन सबैलाई बाबार भन्ने सिद्धान्तलाई प्रहरीले
वेवास्ता गरेको देखिन्छ । नेपालमा एउटा उखान
प्रख्यात रहेको छ, सानालाई ऐन तुलालाई चैन
भन्ने ठीक अहिले महरा काडमा त्यस्तै देखिएको
छ । आरोपको निष्पक्ष छानविन गरी दुधको दुध
पानीको पानी निकाल्नु लोकतान्त्रिक व्यवस्थाको
कडी हो । घटनाको पहिले अनुसन्धानका
प्रहरी नै हो । त्यसैले प्रहरीले सूचना पाउने
वित्तिकै घटनास्थलमा जतिसकदे चाँडो पुगेन
घटनास्थलाई नियन्त्रणमा लिएर अनुसन्धान गर्नु
आवश्यक हुन्छ । तर पिंडितले सूचना दिएका
निकै ढिलो र महरा घटनास्थलबाट बाहिरीएपछि
प्रहरी घटनास्थलमा पुग्नु प्रहरीको कमजोरी र
प्रहरी चुकेकै हो भन्ने सकिने आधारहरू देखिएका
छन् । कुनैपनि व्यक्तिमाथि आरोप लाग्न सक्छन्
कसैलाई आरोप लाग्दैमा दोषी भन्न सकिने
अवस्था हुँदैन त्यसैले त्यसको निष्पक्ष छानविन
गरिनुपर्दछ त्यसको पहिलो काम प्रहरीबाट हुन्ने
भएपनि प्रहरी ढिला पुग्दा प्रमाणहरू नष्ट हुन्ने
सम्भावना हुन्छ त्यसैले प्रहरी महरा हिडिसकेपछि
पुगेको हो कि भन्ने प्रश्न समेत जनताले उठाउन
शारेका स्वर ।

थालका छन् ।
नेपालको इतिहासमै यसि उच्च पदमा आसिन
भएका व्यक्तिलाई बलात्कारको आरोप लागेको ये
पहिले घटना हुनसक्छ । यस भन्दा अगाडि पूर्व
सांसदहरूलाई यस्ता आरोप लाग्दै आएका थिए
तर अहिले त सम्मानीय सभामुख माथि नै यस्ते
आरोप लागेको छ । पिडित महिलालाई प्रभावमा
पारी उनलाई बोली फेर्न लगाइएको छ । आरोप
लगाएको २४ घण्टा नपुनै पिडित भनिएकै महिलाले
बोली फेरकी छन् । अधिलगो दिन भोली विहान
आएर लिखित जाहेरी दिन्नु अहिले मौखिक जाहेरी
दिएँ भनेको महिलाले किन २४ घण्टा नपुग्दै बोले
फेरिन् ? महराको राजनीतिक भविष्य नै संकटमा
पर्न भएपछि पिडित महिलाका श्रीमानलाई दवावत
दिएर बोली फेर्न लगाएको अनुमान सहज रूपमै
गर्न सकिन्छ । पिडित भएकी महिला र महराको
भनाई फरक फरक रहेको छ । पिडित महिलाले
आइतबार आफ्ना कोठामा महरा नआएको पछिल्ले
पटक बताएकी छिन् भने स्वयम् महराले आप
उनको कोठामा गएको स्वीकार गरेका हुनाले पिडित

महिलालाई दबाव दिएर बोली फेर्न र प्रहरीमा
लिखित जाहेरी नदिनुबाट रोकिएको हुनसक्छ ।
पिडित महिलाले महराले आँखूमाथि दुर्व्यवहार गरेको
सार्वजनिक अभियन्ति दिएपछि सभामुख महराको
निजी सविवालयका कर्मचारीले पिडित महिलाका
श्रीमानलाई फोन गरेर काठमाडौंमा बोलाउनुले के
अर्थ राख्छ ?

विश्वभरमै महिलामाथि हिंसा गरेको आरोप केही राजनीतिज्ञहस्ताथि लाग्दै आएको छ । अमेरिकाका पूर्व राष्ट्रपति विल विल्टनदेखि हालै भारतका एक जना राज्यमन्त्री माथि पनि योन शोषणाको आरोप लागेको छ, हाल उनी कानुनी कठघरामा पुगेका छन् । केही वर्ष पहिला नेपालकै कृषिमन्त्री हरी पराजुलीमाथि पनि महिला लाई दुर्व्यवहार गरेको आरोप लागेपछि उनले मन्त्री पदबाट राजिनामा दिनु परेको थियो भने भण्डै एक वर्ष अधि महिलालाई अपमान हुने गरी बोलेको भन्दै न्याय कानुन मन्त्री शेरबाहादुर तामाङ् राजिनामा दिन बाध्य भएका थिए । तर अहिले त सम्माननीय अर्थात सभामुखबाटै त्यस्तो घटना घटाइनुले गर्दा नेताहरूकै कारण नेपाल र नेपाली जनताको शिर विश्वभरी निहुरिएको छ । राज्य सञ्चालनको मूल नीति नै राजनीति हो यो पारदर्शी हुनुपर्दछ तर नीति नियम बनाउने व्यक्तिहरू नै बलात्कार जस्तो जघन्य अपराधमा मुँहिनु भनेको सामान्य हुन सक्दैन । उनीहरूलाई सामान्य नागरिक भन्दा बढी सजाए हुनुपर्दछ । किनभने राजनीतिक पात्रहरू भनेका समाजका शिक्षक हुन् उनीहरू चरित्रवान र असल व्यवहारका भएमात्र समाजले उनीहरूबाटै केही सिक्ख सक्छ । त्यसैले प्रलोभन देखाएर वा नाजायज तरिकाले महिला हिंसामाथि छुट दिएको खण्डमा त्यसले अर्को अपराध जन्माउन सक्छ त्यसैले अनुसन्धानलाई प्रभाव पार्ने गरी पिडित महिलालाई उजुरी गर्नबाट रोक्ने प्रयास गरिनु किमार्थ उपयुक्त हन सक्दैन ।

लोकतन्त्र भनेको बोलीमा मात्र नभएर व्यवहारमै लोकतन्त्र हुनु आवश्यक छ । लोकतन्त्रिक चरित्र नेताहरूले देखाउन नसकेको खण्डमा त्यसले कसैको हित गर्न सक्दैन । पछिल्लो समयमा नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केही ओली सरकारप्रति जनता रुप्त बन्दै गएको बेला त्यही पार्टीका प्रभावशाली नेता समेत रहेका सभामुख महराको क्रियाकलापले गर्दा नेकपाकै साख गिरेको छ । केही समय पहिले पूर्व सभासद समेत महिला हिसाको काण्डमा पक्राउ परेका थिए । अहिले आएर सभामुख नै त्यस्तो काण्डमा मुछिएको हुनाले जनताले विस्तारै नेकपाप्रति रोष प्रकट गर्न थालेका छन् । पहिले पनि सांसदहरू विभिन्न काण्डमा बदनाम भएका थिए, विगतमा सुक्तेरी भत्ता, प्राडो जस्तो काण्डले संसदीय व्यवस्थामाथि नै प्रहार गरेको थियो अहिले फेरी त्यस्तै अवस्था देखिन थालेको छ । प्रधानमन्त्री, मन्त्रीहरू र सांसदहरूका निजी सचिव र मन्त्रीहरूका निजी सचिव, प्रेस सल्लाहकारहरूलाई समेत दर्शी भत्ता दिने निर्णय गरेर सरकार जनताको नजरबाट गिरेको छ । ठीक त्यही बेला महरा काण्ड बाहिर आएकाले गर्दा झण्डै दुई तिहाई नजिकको ओली सरकार र नेकपालाई नै संकट उत्पन्न भएको छ । सविधानले व्यवस्था गरेअनुसार अब संसदमा एउटै पार्टीका सभामुख र उपसभामुख बनाइनु हुँदैन, अहिले महराको राजिनामा पछि नेकपा र सरकारलाई संविधान अनुसार चल्न बाटो खुलेको छ । अहिले नेकपाको तर्फबाट उपसभामुख रहेकी शिवमाया तुम्हाहाम्फेलाई समेत राजिनामा गराएर सभामुख नेकपाले लिने र उपसभामुख प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसलाई दिएर यस अधि गरेका सम्बैधानिक त्रुटी सच्चाउन आवश्यक छ । अब संसदको हिँडै अधिवेशन आउँदो कार्तिक वा मंसिरमा मात्र बस्ने भएकाले त्यस बेला सम्पर्को लागि उपसभामुख नै कार्यवाहक सभामुख हुने भएकाले संसदीय गतिविधिमा कुनै कठिनाई पर्न सम्भावना देखिँदैन । त्यसैले महरामाथि आरोप लादैमा संसदमा कुनै बाधा विरोध उत्पन्न हुन नसक्ने भएकाले महरामाथि लागेको आरोपको निष्पक्ष छानबिन गरी दोषी देखिए उनीमाथि कडा कानुनी कारबाही गरिनु आवश्यक छ । पिडित महिलाले लिखित उजुरी नदिएपनि अनुसन्धानका लागि कुनै बाधा विरोध हुँदैन यो भ्रष्टाचारको मुद्दा होइन, उनले मौखिक उजुरी दिइसकेकी हुनाले त्यसैलाई आधार मानेर अनुसन्धान अधि बढ्न सक्छ यदि राजनीतिक हस्तक्षेप नभएमा तर पिडित भनिएकी महिला र उनका श्रीमान् लाई दबाब दिएर वा प्रलोभनमा पारेर घटनालाई डिसमिस पार्न प्रयास नहोला भन्न सकिन्न यदि त्यसो भएमा भन्नपर्दछ सानालाई ऐन तुलालाई चैन ।

विभेद अन्त्य गर्न आमाहरु उठाउँ

• समीक्षा बास्कोटा

पितृसत्तात्मक समाजले महिलालाई व्यावहारिक रूपमा कमजोर देखाउँछ । अझे भन्नुपर्दा महिलालाई वस्तुको रूपमा व्याख्या गर्दछ । हाम्रे व्यवहारमा, धर्मग्रन्थ तथा सामाजिक मूल्य-मान्यतामा समेत महिलामाटि विभेद गरिएको देखिएन् । यस्ता विभेदले सिंगे समाजलाई नै दलदलमा फसाइदिएको छ ।

परापूर्वकालदेखि नै समाजमा कुनै न कुनै रूपमा लैंगिक विभेद चालिरहेको छ । हुन त संसारभरि इतिहासदेखि वर्तमानसम्म यस्ता असमान संस्कारले निरन्तरता पाएको छ । तर, पछिला केही दशकमा जसरी जतातौ लैंगिक हिस्सा र विभेदबाटे आवाज उठाइए, यी मुद्दाले व्यापक सामाजिक र राजनीतिक मूल्य-मान्यता स्थापित गर्दै गए । नेपालमा पनि, प्रजातान्त्रिक व्यवस्था स्थापित हुँदै जाँदा यी मुद्दासँग सम्बन्धित प्रश्नस्त सकारात्मक कानुनी र परिवर्तनका संकेत देखिएका छन् । यद्यपि, नीतिगत व्यवस्था र व्यावहारिक कार्यान्वयनबीच सन्तोषजनक तालमेल भने देखिएन । अहिले पनि हाम्रो समाज विभिन्नखाले विभेदको खाडलमा जकडिएको छ । अफ स्पष्ट रूपमा भन्ने हो भने, समस्या कानुन वा नीतिमा छ भन्नु भन्दा पनि पहिले समस्या हामी र हाम्रो व्यवहारमा बढी छ ।

उदाहरणका रूपमा, आफ्नो छोरीको असाध्यै सेवा गर्ने ज्वाइँ कति राम्रो, कति ज्ञानी कहलिन्छ, तर त्यस्तै सेवा र माया आफ्नो छोराले बुहारीप्रति देखाउँदा उचाइँहि काम नलाने जोइटिङे भइदिन्छ । यो एक विभेद हो, छोरी र बुहारीबीचको । अर्को महतवपूर्ण पाटो, यसखाले विभेदबाहिं लैंगिक होस् वा परिवारिक वा अन्य कुनै, महिला र पुरुष दुवै उतिकै भागिदार छन् वा भन्नां कृतिपय विभेदको

मुख्य दोषी महिला आफैं पनि हुने गर्दैन् । त्यसबाहेक, हरेक हिस्सा र विभेदलाई सहर्ष सिकार्नु, चुपचाप सहर बस्नु, आवाज उठाउन नसक्नुजस्ता व्यवहार र क्रियाकलापले पनि हामी महिलाले कुनै न कुनै रूपमा यी असमानतालाई अडिरहन बल पुन्याएकै छौं । अतः पृथक कोणबाट हामीले यी मुद्दाको विभेदेष्ण गर्नुपर्छ । तब मात्र विभेद र असमानताको सैद्धान्तिक मुद्दाले व्यावहारिक रूपमा सार्थकता पाउनेछन् । यहाँ म यस्तै कहीं व्यावहारिक प्रश्नलाई कोट्याउने चेष्टा गर्दै छु, जुन हामीले आत्मसात गर्दै व्यावहारिक तवरमै देखाउनुपर्नेछ ।

नेपालमा लैंगिक समानता र अधिकारका विभिन्न कानुन नबनेका होइनन्, तर कार्यान्वयन र अनुगमन निकै फिताले भइदियो । यी नै पर्याप्त छन् भन्नेहाँ होइन । महिला अधिकार र समाजका हरेक गतिविधिमा महिलाको भूमिकाबाटे उचित छलफल र मूल्याकान नगरी अब समाजको रूपान्तरण र समृद्धिको कल्पना गर्न सकिँदैन । त्यसैले सरकार र मातहतका सम्पूर्ण निकाय, राजनीतिक दल र समाजिक हरेक तह र तकाबाट यी कानुन तथा नीति नियमको बलियो कार्यान्वयनमा विशेष ध्यान पुऱ्याउनुपर्छ । त्यस्तै, चौथो अंग मानिने पत्रकारिता क्षेत्रको भूमिका पनि विशेष रहन्छ । समाजिका यी मुद्दाको सकारात्मक र नकारात्मक पक्षलाई उजागर गर्न त्यस्तै प्रकारका समाचारलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ । यद्यपि, यहाँ सबैभन्दा ठूलो भूमिकाबाहिं आमनागरिककै रहन्छ । जबसम्म छोरी, बुहारी वा छोरा, ज्वाइँबीच घरभित हामी विभेद गरिरहन्छौं, तबसम्म जति नै राम्रो कानुन बने पनि यो विभेदको खाडल कहिल्यै पुरिन सक्दैन, यस्ता विभेद चालिरहन्छन् ।

म मेरे कुरा गर्दै । मेरो छोरा अहिले कक्षा १ मा पढ्दै छ । उसको पुस्तकमा म भेट्छु, आमाको भूमिकाबाटे ठाउँ-ठाउँमा लैंगिको छ । आमाका कथाहरू

छन् । प्रायः सबै पाठमा आमाले खाना पकाउँछिन, घर-आँगन बढाउँछिन, लुगा धुन्निन, आदि । दिदीले आमालाई घरको कामकाजमा सधाउँछिन, दाइभाइ खेल जान्छन, बुबा अफिस जानुहुन्छ आदि । वास्तविक जीवनमा उसले देखेको/भोगेको यथार्थ बिल्कुल फरक छ, उसले देखेको छ, उसकी आमा (म) दिनभरि अफिसको काममा, विभिन्न भेटघाटमा र सामाजिक मुद्दाले व्यावहारिक रूपमा सार्थकता पाउनेछन् । यहाँ म यस्तै कहीं व्यावहारिक प्रश्नलाई कोट्याउने चेष्टा गर्दै छु, जुन हामीले आत्मसात गर्दै व्यावहारिक तवरमै देखाउनुपर्नेछ ।

नेपालमा लैंगिक समानता र अधिकारका विभिन्न कानुन नबनेका होइनन्, तर गरिरहन्छौं । अहिले पनि हाम्रो समाज विभिन्नखाले विभेदको खाडलमा जकडिएको छ । अफ स्पष्ट रूपमा भन्ने हो भने, समस्या कानुन वा नीतिमा छ भन्नु भन्दा पनि पहिले समस्या हामी र हाम्रो व्यवहारमा बढी छ ।

उदाहरणका रूपमा, आफ्नो छोरीको असाध्यै सेवा गर्ने ज्वाइँ कति राम्रो, कति ज्ञानी कहलिन्छ, तर त्यस्तै सेवा र माया आफ्नो छोराले बुहारीप्रति देखाउँदा उचाइँहि काम नलाने जोइटिङे भइदिन्छ । यो एक विभेद हो, छोरी र बुहारीबीचको । अर्को महतवपूर्ण पाटो, यसखाले विभेदबाहिं लैंगिक होस् वा परिवारिक वा अन्य कुनै, महिला र पुरुष दुवै उतिकै भागिदार छन् वा भन्नां कृतिपय विभेदको

मुख्य दोषी महिला आफैं पनि हुने गर्दैन् । त्यसबाहेक, हरेक हिस्सा र विभेदलाई सहर्ष सिकार्नु, चुपचाप सहर बस्नु, आवाज उठाउन नसक्नुजस्ता व्यवहार र क्रियाकलापले पनि हामी महिलाले कुनै न कुनै रूपमा यी असमानतालाई अडिरहन बल पुन्याएकै छौं । अतः पृथक कोणबाट हामीले यी मुद्दाको विभेदेष्ण गर्नुपर्छ । तब मात्र विभेद र असमानताको सैद्धान्तिक मुद्दाले व्यावहारिक रूपमा सार्थकता पाउनेछन् । यहाँ म यस्तै कहीं व्यावहारिक प्रश्नलाई कोट्याउने चेष्टा गर्दै छु, जुन हामीले आत्मसात गर्दै व्यावहारिक तवरमै देखाउनुपर्नेछ ।

नेपालमा लैंगिक समानता र अधिकारका विभिन्न कानुन नबनेका होइनन्, तर गरिरहन्छौं । अहिले पनि हाम्रो समाज विभिन्नखाले विभेदको खाडलमा जकडिएको छ । अफ स्पष्ट रूपमा भन्ने हो भने, समस्या कानुन वा नीतिमा छ भन्नु भन्दा पनि पहिले समस्या हामी र हाम्रो व्यवहारमा बढी छ ।

उदाहरणका रूपमा, आफ्नो छोरीको असाध्यै सेवा गर्ने ज्वाइँ कति राम्रो, कति ज्ञानी कहलिन्छ, तर त्यस्तै सेवा र माया आफ्नो छोराले बुहारीप्रति देखाउँदा उचाइँहि काम नलाने जोइटिङे भइदिन्छ । यो एक विभेद हो, छोरी र बुहारीबीचको । अर्को महतवपूर्ण पाटो, यसखाले विभेदबाहिं लैंगिक होस् वा परिवारिक वा अन्य कुनै, महिला र पुरुष दुवै उतिकै भागिदार छन् वा भन्नां कृतिपय विभेदको

मुख्य दोषी महिला आफैं पनि हुने गर्दैन् । त्यसबाहेक, हरेक हिस्सा र विभेदलाई सहर्ष सिकार्नु, चुपचाप सहर बस्नु, आवाज उठाउन नसक्नुजस्ता व्यवहार र क्रियाकलापले पनि हामी महिलाले कुनै न कुनै रूपमा यी असमानतालाई अडिरहन बल पुन्याएकै छौं । अतः पृथक कोणबाट हामीले यी मुद्दाको विभेदेष्ण गर्नुपर्छ । तब मात्र विभेद र असमानताको सैद्धान्तिक मुद्दाले व्यावहारिक रूपमा सार्थकता पाउनेछन् । यहाँ म यस्तै कहीं व्यावहारिक प्रश्नलाई कोट्याउने चेष्टा गर्दै छु, जुन हामीले आत्मसात गर्दै व्यावहारिक तवरमै देखाउनुपर्नेछ ।

नेपालमा लैंगिक समानता र अधिकारका विभिन्न कानुन नबनेका होइनन्, तर गरिरहन्छौं । अहिले पनि हाम्रो समाज विभिन्नखाले विभेदको खाडलमा जकडिएको छ । अफ स्पष्ट रूपमा भन्ने हो भने, समस्या कानुन वा नीतिमा छ भन्नु भन्दा पनि पहिले समस्या हामी र हाम्रो व्यवहारमा बढी छ ।

उदाहरणका रूपमा, आफ्नो छोरीको असाध्यै सेवा गर्ने ज्वाइँ कति राम्रो, कति ज्ञानी कहलिन्छ, तर त्यस्तै सेवा र माया आफ्नो छोराले बुहारीप्रति देखाउँदा उचाइँहि काम नलाने जोइटिङे भइदिन्छ । यो एक विभेद हो, छोरी र बुहारीबीचको । अर्को महतवपूर्ण पाटो, यसखाले विभेदबाहिं लैंगिक होस् वा परिवारिक वा अन्य कुनै, महिला र पुरुष दुवै उतिकै भागिदार छन् वा भन्नां कृतिपय विभेदको

मुख्य दोषी महिला आफैं पनि हुने गर्दैन् । त्यसबाहेक, हरेक हिस्सा र विभेदलाई सहर्ष सिकार्नु, चुपचाप सहर बस्नु, आवाज उठाउन नसक्नुजस्ता व्यवहार र क्रियाकलापले पनि हामी महिलाले कुनै न कुनै रूपमा यी असमानतालाई अडिरहन बल पुन्याएकै छौं । अतः पृथक कोणबाट हामीले यी मुद्दाको विभेदेष्ण गर्नुपर्छ । तब मात्र विभेद र असमानताको सैद्धान्तिक मुद्दाले व्यावहारिक रूपमा सार्थकता पाउनेछन् । यहाँ म यस्तै कहीं व्यावहारिक प्रश्नलाई कोट्याउने चेष्टा गर्दै छु, जुन हामीले आत्मसात गर्दै व्यावहारिक तवरमै देखाउनुपर्नेछ ।

नेपालमा लैंगिक समानता र अधिकारका विभिन्न कानुन नबनेका होइनन्, तर गरिरहन्छौं । अहिले पनि हाम्रो समाज विभिन्नखाले विभेदको खाडलमा जकडिएको छ । अफ स्पष्ट रूपमा भन्ने हो भने, समस्या कानुन वा नीतिमा छ भन्नु भन्दा पनि पहिले समस्या हामी र हाम्रो व्यवहारमा बढी छ ।

उदाहरणका रूपमा, आफ्नो छोरीको असाध्यै सेवा गर्ने ज्वाइँ कति राम्रो, कति ज्ञानी कहलिन्छ, तर त्यस्तै सेवा र माया आफ्नो छोराले बुहारीप्रति देखाउँदा उचाइँहि काम नलाने जोइटिङे भइदिन्छ । यो एक विभेद हो, छोरी र बुहारीबीचको । अर्को महतवपूर्ण पाटो, यसखाले विभेदबाहिं लैंगिक होस् वा परिवारिक वा अन्य कुनै, महिला र पुरुष दुवै उत

● ग्लोबल आइएमईको साढे २५ प्रतिशत लाभांश

ग्लोबल आइएमई बैंक लिमिटेडले गत आवको मुनाफाबाट २५ दशमलव ५० प्रतिशत लाभांश वितरण गर्ने भएको छ। बैंक सञ्चालक समितिको मंगलबार सम्पन्न बैठकले १२ दशमलव ७५ प्रतिशत बोनस सेयर तथा १२ दशमलव ७५ प्रतिशत नगद

लाभांश वितरण गर्ने प्रस्ताव गरेको हो। प्रस्तावित बोनस नेपाल राष्ट्र बैंकको स्वीकृति तथा आगामी वार्षिक साधारणसभाबाट पारित भएपछि वितरण गरिने बताइएको छ। बैंकले आब ०७५४७६ मा २ अर्ब ७६ करोड रुपैयाँ खुद मुनाफा आजन गरेको छ। बोनस सेयर वितरणपछि बैंकको चुक्ता पुँजी ११ अर्ब ७६ करोड रुपैयाँ पुनर्न बताइएको छ।

● नेपाल टेलिकमको दसैं अफर

नेपाल टेलिकमले दसैंको अवसरमा आफ्नो सेवामा छुटसहित विभिन्न अफर उपलब्ध गराएको छ। कम्पनीले फोरजीरएलटिई तथा अन्य सेवामा विशेष छुट तथा रिचार्जमा बोनससहित अफर सञ्चालमा ल्याएको जनाएको छ। रिचार्जमा बोनसबाहेक अफर १२ असोजदेखि नै लागू भएको छ। टेलिकमले दसैंको अवसरमा निश्चिक फोरजीरएलटिई सिम परिवर्तन सुविधा दिएको छ। अर्को सूचना नभएसम्म यो अफर निरन्तर

रहनेछ। ग्राहकले ८४४४३ डायल गरी सिम परिवर्तन गर्नुपर्ने वा नपर्ने थाहा पाउन तथा आफ्नो सिमलाई फोरजीमा परिवर्तन गर्न सक्नेछन्। साथै, अफरअन्तर्गत पहिलोपटक फोरजीरएलटिई नेटवर्कमा रजिस्टर हुने ग्राहकले २ दिनको समयावधिसहित २ सय एमाई डाटा बोनसका रूपमा पाउनेछन्।

अफरअन्तर्गत पोस्टपेड ग्राहकले निश्चिक सिम कल अलर्ट (एमसिए) सेवा पाउनेछन्। यो सेवा अर्को सूचना जारी नभएसम्म निरन्तर रहने बताइएको छ। मोबाइलमा ८९४००३ डायल गरेर दिइएका विकल्पअनुसार वा युएनएसयुबी एमसिए लेखेर १४०० मा एसएमएस पठाइ यो सुविधासम्बन्धी जानकारी लिन सक्नेछ। साथै, नेपाल टेलिकम एपबाट पनि यो सेवा प्रयोगमा ल्याउन वा हटाउन सकिन्छ।

साथै, प्रिपेड ग्राहकले पनि आगामी छत्सम्म एमसिए सेवा निश्चिक प्रयोग गर्न सक्नेछ।

मोबाइलमा ८९४००३ डायल गरी दिइएका विकल्पअनुसार वा एसयुबी एमसिए लेखेर १४०० मा एसएमएस पठाइ यो सुविधा प्राप्त गर्न सकिन्छ।

साथै, नेपाल टेलिकम एपबाट पनि यो सेवा

प्रयोगमा ल्याउन वा हटाउन सकिन्छ।

दसैं अफरअन्तर्गत जिएसएम र सिडिएम एपिपेड तथा पोस्टपेड मोबाइलमा रिचार्ज गर्दा बोनस उपलब्ध हुनेछ। दसैंको अवसरमा १८ असोजदेखि २४ गतेसम्म रिचार्ज कार्ड वा एमपोसबाट रिचार्ज गर्दा बोनस प्रदान गरिने बताइएको छ। योजनामा ५०, १०० र २०० रुपैयाँ कार्डबाट रिचार्ज गर्दा १० प्रतिशत र ५ सय तथा १ हजार रुपैयाँ रिचार्ज गर्दा २० प्रतिशत बोनस प्राप्त हुनेछ। प्राप्त १० प्रतिशत ३ दिनभित्र र २० प्रतिशत बोनस ५ दिनभित्र उपयोग गरिसक्नुपर्ने बताइएको छ।

त्यसैगरी एमपोसबाट १० रुपैयाँदेखि ४९९ रुपैयाँसम्म रिचार्ज गर्दा १० प्रतिशत र ५ सय वा सौभन्दा धेरै रिचार्ज गर्दा २० प्रतिशत बोनस उपलब्ध हुनेछ। सो बोनस क्रमशः ३ दिन र ५ दिनभित्र उपयोग गरिसक्नुपर्ने बेलिकमले जनाएको छ।

● एनसेलको पिआरबिटी सेवामा नयाँ योजना

एनसेलले पिआरबिटी सेवामा नयाँ योजना सञ्चालन गरेको छ। योजनामा बोनस ग्राहकले

कर्पोरेट

आफ्नै धुन रेकर्ड गरी आफ्नो ले व्याक रिड टोन (पिआरबिटी)का रूपमा राख्न र अरुलाई सो धुन प्रयोग गर्न आह्वान गर्न सक्नेछन्।

योजनान्तर्गत धुन बनाउने ग्राहकले आफ्नो धुनलाई विभिन्न सामाजिक सञ्जालमार्फत प्रचार गरी प्रत्येक हप्ता आकर्षक पुरस्कारसमेत जित्न सक्ने कम्पनीले जनाएको छ। सोमवार (६ असोज) बाट सञ्चालन भएको योजनान्तर्गत प्रत्येक हप्ता सबैभन्दा धेरै एकिटभेट गरिएको धुन सर्जकले ३० हजार रुपैयाँ पुरस्कार पाउनेछन्। त्यसैगरी एकिटभेसनका आधारमा दोस्रो हुने धुन सर्जकले २०

जनाएको छ।

● ग्लोबल आइएमईको एनआरएनलक्षित खाता

ग्लोबल आइएमई बैंकले गेरआवासीय नेपालीलाई लक्षित गरी चारवटा नयाँ खाता योजना सञ्चालनमा ल्याएको छ। बैंकले दुई प्रकारका ग्लोबल एनआरएन एफसिवाई मुद्रती निष्क्रिय खाता तथा दुई प्रकारका ग्लोबल एनआरएन एफसिवाई बचत खाता योजना गरी चार नयाँ खाता सञ्चालनमा ल्याएको जनाएको छ।

अमेरिकी डलरमा खोल्न सकिने एनआरएन एफसिवाई बचत खातामा तथा मुद्रती निष्क्रिय वार्षिक ४ प्रतिशतसम्म ब्याज प्रदान गरिनेछ। त्यसैतै, नेपाली मुद्रामा खोलिने एनआरएन एफसिवाई मुद्रती निष्क्रिय १.२५ प्रतिशतसम्म तथा बचत खातामा वार्षिक ६ प्रतिशतसम्म ब्याज प्रदान गरिने बैंकले जनाएको छ।

योजनान्तर्गत खाता खोल्ने ग्राहकलाई क्रेडिट कार्ड जारी गर्दा लाग्ने शुल्क तथा लकर सुविधा लिंदा लाग्ने वार्षिक शुल्कमा ५० प्रतिशत छुट प्रदान गरिनेछ। साथै, खातावाला वा खातावालाको परिवारलाई घर कर्जा तथा सवारी कर्जा प्रवाह गर्दा लाग्ने शुल्कमा विशेष छुट प्रदान गरिने बैंकले जानकारी दिएको छ।

अनलाइनबाट पनि खोल्न मिल्ने उक्त खाता सञ्चालकलाई बैंकले विदेशी मुद्रा सटहीमा पनि विशेष सुविधा प्रदान गर्ने बताइएको छ। न्यूनतम मौज्दात १० हजार अमेरिकी डलरमा खोल्न सकिने एफसिवाई मुद्रती खाता २ वर्षदेखि ३ वर्षसम्मको अवधिको हुनेछ। बैंकले ग्राहकको सुविधालाई मध्यनजर गर्दै विभिन्न समयमा यस्ता सरल तथा सहज अप्लाई योजना ल्याउँदै आएको छ।

बैंकले सबै क्षेत्र र वर्गसम्म बैंकिङ सेवाको पहुँच पुर्याउने उद्देश्यले हालसम्म १ सय ४५ शाखा, ३० राजस्व संकलन काउन्टर, १ सय ४८ एटिएम तथा १ सय ८५ शाखारहित बैंकिङ सेवा र नेपालबाहिर ३ प्रतिनिधि-सम्पर्क कार्यालयमार्फत बैंकिङ सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको छ।

त्यसैतै, बैंकले अत्याधुनिक प्रविधियुक्त भाइबर बैंकिङ, मोबाइल बैंकिङ तथा इन्टरनेट बैंकिङ सेवा प्रदान गर्दै आएको जनाएको छ। विनाधितो १५ लाख रुपैयाँसम्म प्रोफेसनल कर्जा प्रदान गर्दै आइरहेको बैंकले अस्ट्रेलिया, बेलायत र भारतमा प्रतिनिधि-सम्पर्क कार्यालय स्थापना गरेसमेत सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको छ।

हजार रुपैयाँ पाउनेछन्। विजेताको नाम हरेक हप्ता सोमवार सार्वजनिक धुने बताइएको छ।

योजनान्तर्गत धुन बनाउने ग्राहकले धुनको पहिलो एकिटभेसनबाट ३ रुपैयाँ बोनस व्यालेन्स प्राप्त गर्नेछन्। त्यसपर्याप्त एकिटभेसनका हिसाबले ३० रुपैयाँ बोनस पाउने कम्पनीले बताएको छ। यसरी प्राप्त हुने बोनसबाट एनसेल नेटवर्कभित्र कल, एसएमएस गर्न र इन्टरनेट चलाउन ३० दिनसम्म प्रयोग गर्न सकिनेछ। प्रिपेड ग्राहकले योजनामा भाग लिन १७१७७ डायल गरी पिआरबिटी आफ्नै धुन रेकर्ड गर्ने ग्राहकले आफ्नो धुनको आइडेन्टिटी कोड र एउटा लिंक एसएमएसमा प्राप्त गर्नेछन्। लिंकलाई कपी गरी फेसबुक, इन्स्टाग्रामलगायत सामाजिक सञ्जालमा राखी प्रचार कर्दै अरुलाई आफ्नो धुन पिआरबिटीका रूपमा प्रयोगका लागि आह्वान गर्न सकिने बताइएको छ। योजना लागू भएको मितिबाट १२ हप्तासम्म सञ्चालनमा रहने एनसेलले

काठमाडौं। प्राप्त अध्यक्ष कमल थापाले नेपाली कम्प्युनिष्ट र नेकपाको सरकारमाथि कमाउनिष्ट भएको छल्दूग देखियो। मौखिक आरोपमात्र होइनन, अध्यक्ष थापाले प्रमाण नै दिएका छन्-

वाइडबैंडी खरिदमा भ्रष्टाचार, मेलम्बू, क्यामेरा जडान, विद्युतीय एनसेलसम्मको नाड्गो

भ्रष्टाचार। प्राप्त कन्स्ट्रक्शनको ठेकामा भ्रष्टाचार, इन्धनदेखि अरबौको बिलासी सामाग्री जाता हेरे पनि भ्रष्टाचार।

हुन पनि महालेखा परीक्षकको रिपोर्टदेखि सङ्केत सङ्केतका प्रयोगको पुनर्न हरेक ठाउँमा भ्रष्टाचारमात्र देखिन्छ। यसकारण राप्राप्त अध्यक्ष कमल थापाले भनेकै कम्प्युनिष्ट हुन्।

काठमाडौं। संसद र गाउँसम्म तहसम्म पुगेका सिंहदरवरमा प्रतिनिधित्व गर्ने महिला जनप्रतिनिधिहरू थुपै छन्। ती सबै महिलाले सभामुख्यले गरेको बलात्कार काण्डमा चुँडेको बोलेका छैन, तिनीहरू सबै जनप्रतिनिधिहरूलाई बलात्कार परेकै हो सङ्केतका महिलाहरू हक, हितका लागि बोल्नेहरू कम छन्। एकाध मानवाधिकारादमा लागेका महिलाहरू बलात्कारको विरोधमा बोलिरहेका छन्। तर ७ सय ६१ सरकारमा रहेका महिलाहरू मौन छन् किन ? यिनलाई बलात्कारको विरोधमा बोल्नु हुन्न भन्ने लागेको हो कि कसो ?

Copyright@Chilime Hydropower Company Limited

CHILIME THE PIONEER ISO 9001:2008 & ISO 14001:2004

BM TRADA CERTIFICATION

UKAS MANAGEMENT SYSTEMS

CHILIME HYDROPOWER COMPANY LIMITED

महारा काण्ड....

प्रहरी महानीक्षकलाई आदेश दिएका थिए। प्रधानमन्त्रीको आदेशपछि नेपाल प्रहरीले सभामुख महाराको निवास रहेको ठाँडको र ती महिला बसेको ठाँडमा रहेका सीरी टिभीहरूका फुटो जिकाले निकालेर प्रधानमन्त्री ओली, नेपालका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल, गृहमन्त्री रामबहादुर थापा लगायतका अन्य केही व्यक्तिहरूलाई देखाएको थियो। त्यसपछि महारोको भुटुको पोल खुल्थ्यो तत्त्वारी दल नेपालले महरालाई सभामुख र सांसद पदवाट राजिनामा गर्न निर्देशन दियो। सो निर्देशनपछि महाराले सर्तसहितको राजिनामा संसद सचिवालयमा पठाएका थिए। तर सर्तसहितको राजिनामा बुझ्न उपसभामुखले अस्वीकार गरेपछि महाराले बुधवार सर्त नगराची राजिनामा बुझाएका हुनाले उनको सभामुखको पद गुमेको छ।

सोमबार साँफ सभामुखका प्रेस सल्लाहकारले प्रकाशित गरेको विज्ञप्तिमा सभामुख महारा कहिं नगर्ने उल्लेख गर्दै चित्रित हत्या गरिएको सन्देश प्रवाह गरिएको थियो तर वास्तवमा त्यो सरासर भुट नावित भयो। पिडित भनिएका महिलाले महिला सांसदलाई फोन गरेर आफू बलात्कृत भएको सूचना दिएपनि सांसदहरूले त्यसलाई हलुका रूपमा लिएको पाइयो। अहिले सत्तापक्षका सांसदहरू त्यस विषयमा बोल चाहिरहेका छैन भने विपक्षी दलका सांसदहरू समेत प्राय मौन रहेका छन्।

पिडित भनिएकी महिलाले प्रहरीलाई

खबर गरेपनि प्रहरी त्यहाँ सम्पर्क नगुन्नु प्रहरीको गल्ती हो। प्रहरी ढिलो गरी घटना भएको ठाँडमा पुगेपनि केही तस्विरहरू लिएर फर्किनु अर्को गल्ती थियो। घटना भएको ठाँडलाई नियन्त्रणमा लिएर प्रगाण नष्ट हुनबाट जोगाउने दायित्व प्रहरीको हो। पहिले अनुसन्धानकर्ता प्रहरी नै भएपनि उच्च तहमा बसेका व्यक्ति भएकोले प्रहरीले खासै चासो नदेखाउनु प्रहरीको गल्ती हो। फोजादारी केस भएकाले पिङ्कलाई गिरफ्तार गर्नु करेको आदेशको आवश्यकता पर्वैन थियो तर प्रहरी आदेश मार्दै बस्नु अर्को गल्ती हो। पिडित भनिएकी महिलाले पहिला आफूले भएको कुरालाई फर्कै पछि महरा आफ्नो कोठामा नाएको भन्दै कुरा फेरिरहेकी हुनाले तत्काल उनलाई पत्राउ गरी अनुसन्धान अधि बढाउनु आवश्यक छ। किन उनले कुरा फेरीरहेकी छन्? यदि आपूलाई दुव्यवाहार गरेको आरोप लगाउने महिलालाई दबाब र प्रभावमा पारेर प्रहरीमा जाहेर दिन समेत रोकिएको र कुरा फेर्न लगाइएको हुन सक्छ त्यसैले अब महरा काण्डको निष्क्रिय छानविन गरि दोषीलाई कडाभन्दा कडा कारबाही गरी प्रहरीले आफू नो साख: बचाउन सक्नुपर्दछ।

सभामुख महाराको राजिनामा पछि सत्ताधारी दलले पहिला गरेको गल्तीलाई सुधार गर्न मौका पाएको छ। संविधानले एउटै पार्टीका सभामुख र उपसभामुख नहुने व्यवस्था गरेकोले अब त्यो गल्ती सुधार गरी संविधान अनुसार संसद चलाउनु आवश्यक थप क्षति पुग्न सक्छ।

वितरण गर्नको लागि अर्थ मन्त्रालयमा पठाएको साल्ट टेडिङ्क पॉर्टरेशनको फाइल अहिलेसम्म अर्थ मन्त्रालयमा रोकिएको छ। के सुशासन भनेको यहि हो त?

संघीयताको कारण जनता करको मारमा परेका छन्। करले गर्दा जनताको ढाक सेकिएको छ। सामान्य व्यक्तिले तिर्न नसक्ने गरी कर लगाइएको छ। संघीयताको कारण जनप्रतिनिधिहरूलाई स्थानीय तहमा समेत तलब भत्ताको व्यवस्था गरिएकोले उनीहरूलाई तलबभत्ता खुवाउनैको लागि कर बढाइएको छ। ७ सय ६१ वटा सरकार पाल्तुको लागि राज्यले तुलो रकम खर्च गर्नुपर्न बाध्यता भएकाले विकास निर्माणका कार्यका लागि सरकारले विदेशी ऋणमा भर पर्नुपर्न होकि, प्रधानमन्त्री

छ। ओली सरकार गर्न हुँदा छुट्टाछुट्टै पार्टी रहेका एमाले र माओवादीबाट मन्त्री बनेकाहरूमा समेत एकता देखिएको छैन। कार्यकर्ताहरू समेत छुट्टाछुट्टै पार्टी भएजस्तो गरेर आ आफाना भगमा परेका मन्त्रीहरूकहाँ मात्र पुने गरेका छन्। प्रधानमन्त्रीले पटक पटक मन्त्रीहरूलाई देखिए गरी काम गर्न निर्देशन दिएको भएपनि अहिलेसम्म त्यस्तो हुन सकेको छैन। एउटा मन्त्रालयले अर्को मन्त्रालयमा पठाएका फाइलहरू महिनो अर्को मन्त्रालयमा अडिक्ने गरेका छन्। उद्योग वाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालयले मुनाफा

गरेको निर्देशिका अनुसार एउटै परिवारका बाबु छोरा, दाई भाई उच्चालक बन नपाउने भनिएकोमा बाबु अध्यक्ष छोरा उच्चालक समितिका सदस्य भई सदस्य रहेका छन् तर एनआइसी एसिया बैंकले बाफियालाई उल्लंघन गर्दासमेत राष्ट्र बैंक मौन रहेको छ। अरू बैंकलाई कडी कडाउ गर्न राष्ट्र बैंकका गर्ननर डेपुटी गर्ननरहरू र कार्यकारी निर्देशहरू अहिले मौन रहनु तकै खनियाँ कै कमाल त हैन भने बैंकभित्र प्रश्न उद्दन थालेको छ। बैंकले खनियाँलाई राष्ट्र बैंकका पदाधिकारीहरूलाई मिलाउन जितिसुकै रकम पनि खर्च गर्न सक्ने अनुमति दिएको हुनाले खनियाँले बैंकका कर्मचारीहरूलाई समेत नटर्ने गरेको बैंक सूत्रले जनाएको छ। ऋण

लागि लिगलिगे दौड सुरु भएको छ। अहिले सत्ताधारी दलबाटै उपसभामुख भएकाले सत्ता पक्षले सभामुख पाउनका लागि उपसभामुखलाई राजिनामा गराएर सभामुख आफूले लिन सक्छ भने उपसभामुख अन्य दललाई दिन सक्छ।

सत्ताधारी पक्षबाट सभामुख बनाउने विषयमा चार्चा चलेको छ भने सरकारलाई पुन समर्थन दिएको खण्डमा राजिनामा नेता महान्य ताकुरलाई समेत सभामुख बनाउने वर्चा नेकपा सचिवालयमा चलेको छ। जे होस नेपालको इतिहासमै यीन दुराचार काण्डमा यति उच्च तहका बसेको व्यक्ति फसेको हुनाले यस विषयमा निष्क्रिय छानविन गरी सामान्य नागरिक भन्दा बढीको सजाए हुनुपर्दछ पिडित भनिएकी महिलाले ढाँटोको भए उनलाई समेत पत्राउ गरी भुट आरोप लगाएको विषयमा मुद्दा चलाएर कानुनी कारबाही गरिनुपर्दछ। महरा काण्ड सानालाई ऐन तुलालाई चैन भन्ने गरि चार्चाको विषय बनाइनु कुनै हालतमा पनि उचित हुँदैन। सत्यतथ्य बाहिर आउनैपर्दछ चाहे जो सुकै हुनु तुला मान्छे नै किन नहुन्। कानुन सबैको लागि बराबरी भने सिद्धान्तलाई पालना गरिनुपर्दछ। प्रहरीले निर्मला पन्त काण्डमा गुमाएको साख: अहिले महरा काण्डमा बचाउने अवसर पाएको छ। यदि यस काण्डलाई दबाउने प्रयास गरिएको खण्डमा नेकपालाई र ओली सरकारलाई थप क्षति पुग्न सक्छ।

अवस्था समेत सिर्जना भएकाले गर्दा आहिले प्रत्येक नागरिक ऋणको मारमा परेका छन्। सरकारले समानुपातिक ढाँगले राजस्व बॉड्न नसक्दा अर्को समस्या देखिएको छ। यी सबै कारणहरूले गर्दा जनताले सुशासनको अनुभूति सम्म गर्न नपाउने प्रधानमन्त्री, मन्त्रीहरू र सांसदहरूले भने राम्रे तबरले सुशासनको अनुभूति लिएको छन्। त्यसैको परिणाम हो मन्त्रीहरू सांसद र उनीहरूका स्वाक्षरी व्यवस्था गरिएकोले उनीहरूलाई तलबभत्ता खुवाउनैको लागि कर बढाइएको छ। ७ सय ६१ वटा सरकार पाल्तुको लागि राज्यले तुलो रकम खर्च गर्नुपर्न बाध्यता भएकाले विकास निर्माणका कार्यका लागि सरकारले विदेशी ऋणमा भर पर्नुपर्न होकि, प्रधानमन्त्री

लाई उपरान्त उपसभामन्त्रीले त्यसलाई खुल्ला शौचालयमुक्त नेपाल घोषणा गरेको छ। गाउँ धरतिरामात्र होइन उपत्यकाकै कतिपय धरमा शौचालय छैन भने सार्वजनिक स्थानमा समेत सार्वजनिक शौचालय छैन नै भएका पनि दुर्गमित छन्। यसरी हुचावाका भरमा प्रधानमन्त्रीले नेपाललाई खुल्ला दिशामुक्त घोषणा गर्नु आफूमा हास्यास्पद बाहेक अन्य केही हुन तरिएको छ। हुचावाका भरमा सरकारले उपत्यकाकै त्यसलाई धरमा शौचालयमुक्त नेपाल घोषणा गरेको छ। गाउँ धरतिरामात्र होइन उपत्यकाकै कतिपय धरमा शौचालय छैन भने सार्वजनिक शौचालय छैन नै भएका पनि दुर्गमित छन्। प्रधानमन्त्रीले नेपाललाई खुल्ला दिशामुक्त घोषणा गर्नु आफूमा हास्यास्पद बाहेक अन्य केही हुन तरिएको छ। हुचावाका भरमा प्रधानमन्त्रीले नेपाललाई खुल्ला दिशामुक्त घोषणा गर्नु आफूमा हास्यास्पद बाहेक अन्य केही हुन तरिएको छ। हुचावाका भरमा सरकारले उपत्यकाकै त्यसलाई धरमा शौचालयमुक्त नेपाल घोषणा गरेको छ। गाउँ धरतिरामात्र होइन उपत्यकाकै कतिपय धरमा शौचालय छैन भने सार्वजनिक शौचालय छैन नै भएका पनि दुर्गमित छन्। यसरी हुचावाका भरमा प्रधानमन्त्रीले नेपाललाई खुल्ला दिशामुक्त घोषणा गर्नु आफूमा हास्यास्पद बाहेक अन्य केही हुन तरिएको छ। हुचावाका भरमा सरकारले उपत्यकाकै त्यसलाई धरमा शौचालयमुक्त नेपाल घोषणा गरेको छ। गाउँ धरतिरामात्र होइन उपत्यकाकै कतिपय धरमा शौचालय छैन भने सार्वजनिक शौचालय छैन नै भएका पनि दुर्गमित छन्। प्रधानमन्त्रीले नेपाललाई खुल्ला दिशामुक्त घोषणा गर्नु आफूमा हास्यास्पद बाहेक अन्य केही हुन तरिएको छ। हुचावाका भरमा सरकारले उपत्यकाकै त्यसलाई धरमा शौचालयमुक्त नेपाल घोषणा गरेको छ। गाउँ धरतिरामात्र होइन उपत्यकाकै कतिपय धरमा शौचालय छैन भने सार्वजनिक शौचालय छैन नै भएका पनि दुर्गमित छन्। प्रधानमन्त्रीले नेपाललाई खुल्ला दिशामुक्त घोषणा गर्नु आफूमा हास्यास्पद बाहेक अन्य केही हुन तरिएको छ। हुचावाका भरमा सरकारले उपत्यकाकै त्यसलाई धरमा शौचालयमुक्त नेपाल घोषणा गरेको छ। गाउँ धरतिरामात्र होइन उपत्यकाकै कतिपय धरमा शौचालय छैन भने सार्वजनिक शौचालय छैन नै भएका पनि दुर्गमित छन्। प्रधानमन्त्रीले नेपाललाई खुल्ला दिशामुक्त घोषणा गर्नु आफूमा हास्यास्पद बाहेक अन्य केही हुन तरिएको छ। हुचावाका भरमा सरकारले उपत्यकाकै त्यसलाई धरमा शौचालयमुक्त नेपाल घोषणा ग